

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 31. listopada 2021.

[Multimedia]

Isus ne traži vješte tumače Pisama, već poučljiva srca

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnje nam Evanđelje govori kako je neki pismoznamac prišao Isusu te ga upitao: “Koja je zapovijed prva od svijetu?” (*Mk 12, 28*). Isus odgovara citirajući Sveto pismo i kaže kako je prva zapovijed ljubiti Boga; otud, nekako prirodno, dolazi i druga: ljubiti bližnjega kao sebe samoga (usp. rr. 29-31). Čuvši taj odgovor, pismoznamac ne samo da prihvaća to kao ispravan odgovor, već pritom ponavlja gotovo iste Isusove riječi: “Dobro, učitelju! Po istini si kazao: On je jedini, nema drugoga osim njega. Njega ljubiti iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga – više je nego sve paljenice i žrtve“ (rr.- 32-33).

Možemo se zapitati: zašto pismoznamac, izražavajući svoje slaganje, osjeća potrebu da ponovi iste one riječi koje je rekao Isus? To ponavljanje to više iznenađuje ako se zna da je to Markovo Evanđelje koje je po svom stilu vrlo jezgrovito. Koji je, dakle, smisao tog ponavljanja? To ponavljanje je pouka svima nama koji slušamo, jer se Božja riječ ne može primati kao bilo koja informacija koju doznajemo iz vijesti. Gospodinova se riječ ponavlja, prihvaća kao svoja vlastita, čuva se. U monaškoj se tradiciji, tradicija monahâ, koristi hrabar, ali vrlo konkretan termin: Božju riječ treba „preživati“. „Preživati“ Božju riječ. Možemo reći da je ona toliko hranjiva da mora doprijeti do svakog područja našeg života: zahvatiti, kako kaže danas Isus, čitavo srce, dušu, um i snagu (usp. r. 30). Božja riječ mora odjekivati, njezin se odjek mora uvijek iznova razlijevati u nama. Kada postoji ta nutarnja jeka koja se ponavlja, znači da u srcu prebiva Isus. I On nam kaže,

kao i onom dobrom pismoznancu iz Evanđelja: „Nisi daleko od kraljevstva Božjega“ (r. 34).

Draga braćo i sestre, Gospodin ne traži vješte tumače Pisama, već poučljiva srca koja, prihvaćajući njegovu Riječ, daju da ih mijenja iznutra. Zato je tako važno dobro se upoznati s evanđeljem, uvijek ga imati nadohvat ruke – također malo Evanđelje u džepu, u torbi te ga uvijek iznova čitati, gajiti veliku ljubav prema njemu. Kad to činimo, Isus, Božja Riječ, ulazi nam u srce, postaje nam blizak i mi u njemu donosimo plod. Uzmimo na primjer današnje Evanđelje: nije dovoljno čitati ga i shvatiti da treba ljubiti Boga i bližnjega. Prijeko je potrebno da ta zapovijed, koja je „velika zapovijedi“, odjekne u nama, da postane dio nas, da postane glas naše savjesti. Tada neće ostati mrtvo slovo na papiru, zatvorena u škrinji srca, već će Duh Sveti dati da u nama niče sjeme Svetoga pisma. A Božja riječ djeluje, uvijek je u pokretu, živa je i djelotvorna (usp. *Heb 4, 12*). Tako svaki od nas može postati živi, jedinstveni i originalni „prijevod“. Ne neko ponavljanje, nego živi, jedinstveni i originalni „prijevod“ jedne jedine Riječi ljubavi koju nam Bog daruje. Vidimo to, na primjer, u životu svetaca: nijedan od njih nije isti kao drugi, svi su različiti, ali svi su istom Božjom riječju vođeni.

Ugledajmo se, dakle, danas u primjer toga pismoznanca. Ponovimo Isusove riječi, neka one odjekuju u nama: „Ljubiti Boga iz svega srca, sve duše, svega uma i sve snage svoje, a bližnjega kao samoga sebe“. I zapitajmo se: usmjerava li doista ova zapovijed moj život? Nalazi li ta zapovijed odgovor u onome što činim u svojim danima? Danas, prije nego zaspimo, ispitajmo savjest u svjetlu ove riječi, da vidimo jesmo li ljubili Gospodina i jesmo li činili bar malo dobra ljudima koje smo susretali. Neke svaki naš susret bude prožet s bar malo dobrote, s malo ljubavi, koja dolazi iz te Riječi. Neke nas Djevice Marija, u kojoj se utjelovila Božja Riječ, nauči prihvaćati u srcu žive riječi evanđelja.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

u raznim dijelovima Vijetnama dugotrajne obilne kiše posljednjih su tjedana izazvale velike poplave, te je na tisuće ljudi bilo prisiljeno na evakuaciju. Moje molitve i moje misli su s brojnim obiteljima koje pate. Upućujem svoje izraze ohrabrenje svima, vlastima u zemlji i mjesnoj Crkvi, koji naporno i predano rade kako bi odgovorili na tu izvanrednu situaciju. Izražavam također blizinu stanovništvu Sicilije pogođenom lošim vremenom.

U mislima sam također sa stanovništvom Haitija koje živi u uistinu teškim uvjetima. Tražim od vođâ naroda da podupru tu zemlju, da je ne ostavljaju samu. A vi, kad se vratite kući, potražite vijesti o Haitiju, i molite, molite puno. Gledao sam u emisiji „A Sua Immagine“ svjedočanstvo onog misionara kamilijanaca na Haitiju, oca Massima Miraglie, stvari koje je rekao... o tome koliko je patnje, koliko boli u toj zemlji, i koliko napuštenosti. Nemojmo ih napustiti!

U Tortosi, u Španjolskoj jučer su **blaženima proglašeni** Francesco Sojo López, Millán Garde Serrano, Manuel Galcerá Videllet i Aquilino Pastor Cambero, prezbiteri Bratstva dijecezanskih svećenikâ radnikâ Srca Isusova. Svi su ubijeni iz mržnje prema vjeri. Ti revni i velikodušni pastiri, za vrijeme vjerskih progona tridesetih godina prošloga stoljeća ostali su vjerni svojoj službi i po cijenu vlastitoga života. Neka njihovo svjedočanstvo bude uzor napose svećenicima. Pljesak tim novim blaženicima!

U Glasgowu, u Škotskoj, danas započinje sastanak na vrhu Ujedinjenih naroda o klimatskim promjenama, COP26. Molimo da se krik Zemlje i vapaj siromaha poslušaju; da taj susret dadne odgovore i pruži konkretnu nadu budućim naraštajima. U tome kontekstu na Trgu svetoga Petra danas će biti otvorena izložba fotografija *Laudato si'*, djelo mladoga fotografa porijeklom iz Bangladeša.

Pozdravljam sve vas, vjernike Rima i hodočasnike iz raznih zemalja, posebne one koji su došli iz Kostarike. Pozdravljam grupe iz Reggia Emilije i Cosenze; djecu iz Professione di fede iz Bareggia, Canegratea i San Giorgia su Legnano; kao i članove Udruge Serra International Italia, kojoj zahvaljujem za predano zalaganje u korist svećeničkih zvanja.

Svima želim ugodnu nedjelju! I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!